

Proč se do LŠHV rádi vracíme?

(Alena Tichá, Praha, Brandýs nad Labem)

Do letní školy hudební výchovy mě přivedl Jaroušek Herden v roce 1993 a od té doby krom dvou ročníků mám jasno, jaký program mě čeká v předposledním týdnu o letních prázdninách. Myslím, že prožívám stejné pocity jako ti věrní, kteří si už závěr srpna bez LŠHV nedovedou představit. Celý rok se těším na setkání s Jitkou, Zdenou, Martinou, Jarouškem, Zděnou, Helenkou a řadou dalších posluchačů, kteří se stejně jako já stali stabilním inventářem LŠHV. Mnozí z nich jsou za ta léta natolik proškoleni, že by - díky svým bohatým zkušenostem z učitelské praxe - mohli v LŠHV se ctí zvládnout roli lektora. Proč se do LŠHV znovu a znovu vracíme a proč každým rokem počet účastníků LŠHV viditelně narůstá? Myslím, že všichni cítí to samé, co já: LŠHV, to je velká rodina, kde panuje nádherné souznění zájmů a také veliká tolerance k individualitě každého jejího člena. Během seminářů, ale i při večerním muzicírování, nacházejí posluchači a lektoři svobodný prostor k realizaci milovaného koníčka – hudby. Je to práce, ale především fajn zábava. V téhle atmosféře vznikají úžasná přátelství, která, jak sama mohu potvrdit, dávají sílu do dalšího života. Už víte, proč se do LŠHV rádi vracíme? ... Protože je nám tu spolu dobře.

Alena Tichá